

stadgande utestänger alla mindre jordbrukare från rätt att sjelfve använda sina produkter, utan nödgas lägga sina produkter i händerna på den större jordbrukaren eller rättare på fabriksbrännaren till hvad pris som helst. Men blefve antalet af tillverkningen nedsatt till 100 kannor på dygnet, skulle den mindre bemedlade jordbrukaren komma i tillfälle att sjelf använda sina produkter, och skulle följaktligen åstadkomma ett stort framsteg för Svenska folket. I anledning häraf våga vi föreslå:

det Riksdagen för sin del ville besluta, att minsta tillverkningsbeloppet af bränvin nedsättes till 100 kannor på dygn.
Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsammast.

Stockholm den 28 Januari 1867.

J. Jonasson
från Calmar län.

Johan Olsson
från Norra Möre i Calmar län.

N:o 188.

Af Herr J. Jonasson från Calmar län: Om ersättning till Arrendatorn P. O. Hultén för lidna förluster samt om eftergift till en del af den utfästa arrendesumman.

Sedan Arrendatorn af indragna chefsbohemmanet vid Södra Möre 3:dje båtsmanskompani Gettnabo N:o 1 i Thorsås socken och Södra Möre härad af Calmar län gjort åtskilliga förluster, dels derigenom att under sommaren 1865 flere å hemmanet uppförda hus af en orkanlik storm kullkastades, och dels derigenom att hemmanets åkerjord i hög grad lidit och lider af bottensyra, samt Hultén hos Kongl. Maj:t gjort underdånig ansökan om ersättning ej mindre af allmänna medel för omförmälda skador, än om nedsättning i arrendefgiften för hemmanet, så har Kongl. Maj:t genom härhos bilagda nådiga Resolution af den 2 Februari 1866, förklarar, det Kongl. Maj:t ansåge Arrendatorn P. O. Hultén bära icke blott för sina genom husens nedstörtande lidna för-

luster njuta ersättning, utan äfven beviljat skälig nedsättning i arrendet; dock med förklarande af Kongl. Maj:t att för ansökningens definitiva pröfning erfordrades Riksdagens medverkan, hvadan Kongl. Maj:t ville till densamma aflåta Proposition.

I anledning af ej mindre högstberörda nådiga Resolution, än ock härhos närlagda besigtningssbevis, tager jag mig friheten vördsamt föreslå:

att Riksdagen tacktes för sin del bevilja arrendatorn Hultén dels 1,213 R:dr R:mt såsom ersättning för den lidna förlusten å husen, dels ock nedsättning af utfästa arrendet från 57 $\frac{1}{2}$ tunna till 40 tunnor, hälften råg och hälften korn.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1867.

J. Jonasson
från Calmar län.

N:o 189.

Af Herr J. Jonasson från Calmar län: Om ändring af 29 § i Kongl. Förordningen den 1 April 1843 angående prestval.

Enligt 29 § i Kongl. Förordningen den 1 April 1843 angående prestval ega församlingarne att, om de så önska, vid val till regala pastorat, begära fjerde profpredikant, en rättighet, som efter samma § är församling vid andra prestval betagen. De såkallade konsistoriela pastoratens församlingar äro således vid utseende af själasörjare inskränkta inom gränserna af ett utaf en annan myndighet än församlingen sjelf upprättadt förslag, hvilket till och med ofta nog, efter hvad erfarenheten nog samt visar, kan stå i strid emot församlingens enhälliga önskningar och vilja. Huru denna olikhet emellan församlingarne än må hafva tillkommit, säkert är, att den för närvarande innebär en orättvisa, hvilken så mycket heldre borde ur lagen utgå, som å ena sidan rättigheten för församlingen att i någon mån ega sjelfbestämningrätt, då det gäller att utse dess andliga ledare och föresyn, är naturlig och billig, och å den andra sidan de konsistoriela pastoratens likställande med de regala skulle